
ХОРИЗОНТИ.

Разбий стъклата ти на всички прозорци, да влѣзе пролѣтъта —
Безумна зачарована!

Лучи звѣнтящи ще се втурнатъ отъ-отвѣнъ,
Вълни отъ радостъ ще обвиятъ мъртвий сънъ,
И може би. . . ще се пробудятъ пакъ измрѣлитѣ цвѣтя.

О може би. . Безсиленъ бѣхъ съсъ пояса на ярко щастие
[да те обвия,

И може би, сега ще смогна.

Но ти — разбий стъклата слънцето да влѣзе,
И отъ страстьта на младата земя да се опия.
Тогава, може би, за мигъ и да се възмогна.
За мигъ — и вѣчностъ очарована да ти откроя.